

ZINOWJEW

b. przewodniczący egzekutywy III międzynarodówki wbrew pogłoskom o śmierci — żyje i przebywa na wygnaniu w gub. kazańskiej.

WYDANIE: ABCDEFG

Cena 10 groszy

EXPRES

WIECZORNY ILUSTROWANY.

FLANDIN

b. minister skarbu we Francji oskarżony jest o współudział w aferze „Aero postale”.

ROK X.

CZWARTEK, 1-GO GRUDNIA 1932 R.

CENA 10 GROSZY.

Nr. 335

Zuchwałe włamanie w Łodzi

do sklepu konfekcyjnego Cellmajstra przy ul. Piotrkowskiej 198. — Łupem złodziei padły gotowe ubrania wartości 6 tysięcy złotych

Policja zarządziła w nocy obławę

Łódź, 1 grudnia.

(ig) Ubiegłej nocy dokonano zuchwałego włamania do sklepu przy ulicy Piotrkowskiej 198. Jest to dom narożny, przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Główniej. Mieści się w nim, między innymi, skład konfekcyjny M. Cellmajstra w którym ostatnio znajdowały się większe zapasy gotowych ubrań.

Gdy nad ranem właściciel przedsiębiorstwa przybył, aby otworzyć swój sklep, ujrzał nagle, z przerażeniem, że drzwi, które sam ubiegłego wieczoru zamknął na klucz i kłódki, są na wpół-przymknięte.

Kiedy wszedł on do środka zauważył że skład jest prawie pusty. Wszystkie półki były opróżnione. P. Cellmeister zaalarmował natychmiast policję, wzywając równocześnie dozorcę. Wspólnie z nim prowizorycznie obliczył straty, jakie poniósł wskutek kradzieży. Okazało się, że skradziono mu przeszło 150 gotowych, nowych ubrań.

Gdy przybyła na miejsce policja, stwierdzono, że włamanie dokonać musiało kilku sprawców. Kłódki na drzwiach były przepiłowane, a zamek otworzony wytrychem i podważony łomem.

Najprawdopodobniej włamywacze zajęli jakiś wóz, na który nalaadowali całą zdobycz. Trudno bowiem wyobrazić sobie, aby tak wielką ilość ubrań można było niespostrzeżenie przetransportować przez ulice.

P. Cellmeister oblicza swe straty na 6000 złotych. Dochodzenie w tej sprawie prowadzi X komisariat policji.

W związku z ostatnimi wypadkami kradzieży, włamań itd. dzisiejszej

nocy policja przeprowadziła wielką obławę w Łodzi. Oddziały policyjne przeszukały dokładnie wszystkie meliny, złodziejskie, spelunki, mieszkania paserów, knajpy na przedmieściach itd.

W wyniku obławy aresztowano 60

osób, podejrzanych o udział w przestępstwach, dokonanych ostatnio.

Wszystkich aresztowanych przewieziono do wydziału śledczego, gdzie zostaną oni skrupulatnie przesłuchani.

W mieszkaniach paserów znaleziono

na nadto dużą ilość przedmiotów pochodzących z kradzieży. Między innymi znaleziono dużą ilość ubrań, co być może pozostaje w związku z włamaniem i kradzieżą, o której donosimy wyżej.

Obława trwała przez całą noc.

We Lwowie spokój--zajścia w Warszawie

Uczelnie lwowskie podejmują jutro wykłady. — Politechnika warszawska zamknięta

Lwów, 1 grudnia.

We Lwowie, po smutnych zajściach, nastąpiło obecnie zupełne uspokojenie. Po ulicach krąży jedynie jeszcze liczne patrole policyjne.

Z więzienia zwolniono z pośród 15 aresztowanych w pierwszym dniu zaburzeń, 8 studentów. 46 aresztowanych skazano w drodze administracyjnej. Część natomiast przekazano władzom sądowym.

Większość z nich rekrutuje się przeważnie z szumowin podmiejskich. Wobec uspokojenia umysłów senaty akademickie wydały odezwę do młodzieży,

zapowiadając, że wykłady podjęte będą od dnia jutrzejszego.

**

Warszawa, 1 grudnia.

Po uspokojeniu we Lwowie do awantur studenckich doszło w ciągu dnia wczorajszego w Warszawie. Awantury te jak zwykle, inspirowane zostały przez OMP.

Na posiedzeniu senatu Uniwersytetu Warszawskiego rektor stwierdził, że został przez studentów osobiście znieważony, wobec czego uniwersytet nadal będzie zamknięty.

W lokalach uniwersytetu doszło jed-

nak mimo to do licznych awantur w wyniku których kilku akademików żydów poturbowano.

Wobec podnieconego nastroju, zamknięto również wczoraj politechnikę warszawską. W dzielnicy żydowskiej patrolują specjalne oddziały policyjne.

Termin płatności podatków

lokalowego i od nieruchomości

Łódź, 1 grudnia.

(it) W bieżącym miesiącu, dnia 15, upływa ostateczny termin płatności miejskiego podatku od nieruchomości za III kwartał b. r. oraz podatku za IV kwartał od placów niezabudowanych. Po tym terminie zaległości ściągnięte będą w drodze przymusowej egzekucji.

Równocześnie w bieżącym miesiącu upływa termin płatności podatku lokalowego za IV kwartał b. r. Zaległości z tytułu tego podatku ściągane będą w drodze przymusowej w końcu bieżącego roku.

Trocki wyjedzie do Szwecji

Specjalny odczyt przeznaczony dla Ameryki transmitowany był przez tajną radiostację

Kopenhaga, 1 grudnia.

Pisma donoszą, że Trocki nadał specjalne przemówienie dla amerykańskich stacji radiowych, które było transmitowane na całe Stany Zjednoczone. Ponieważ istniały uzasadnione obawy, że komuniści będą starali się przeszkodzić w wygłoszeniu przemówienia, Trocki nadał swój odczyt z tajnego studia, którego miejsce nawet obecnie nie jest znane. Trocki wygłosił referat o rewolucji bolszewickiej. Mowa jego była nadana przez angielskie stacje transatlantyckie do New Yorku, a stamtąd do wszystkich radiowych stacji amerykańskich.

Od chwili przybycia do Kopenhagi Trocki już po raz czwarty zmienił miejsce swego zamieszkania. Obecnie znajduje on jeden pokój obok sali wykładowej. Na sale odczytów wpuszczane są jedynie osoby, które otrzymują imienne bilety wstępu. Przed wydaniem biletów policja sprawdza, czy ubiegający się o kartę wstępu nie jest komunistą.

Trocki podpisał obecnie umowę z towarzystwem filmowym na sfilmowanie swych odczytów na film mówiony. Otrzymał on za to sumę około 50.000 złotych.

Trocki otrzymał obecnie zezwolenie na przybycie do Szwecji. Rząd szwedzki udzielił Trockiemu zezwolenia na wygłoszenie na uniwersytecie w Lund kilku odczytów. (sb).

Energiczny pościg za sprawcami napadu na pocztę w Gródku Jagiellońskim

Lwów, 1 grudnia.

Władze bezpieczeństwa zarządziły energiczny pościg za sprawcami zuchwałego napadu rabunkowego na urząd pocztowy w Gródku Jagiellońskim.

Napadu dokonano równocześnie na urząd pocztowy i urząd skarbowy, które znajdowały się w jednym gmachu. Jak wiadomo, grupa rabusiów, składająca się z 8 osób, wtargnęła do urzędu i natychmiast rozpoczęła strzelaninę, usiłując w ten sposób steroryzować urzędników. Od strzałów padło 4 urzędników

ciężko rannych. Piąty urzędnik został na miejscu zabity. Bandyci zdążyli porwać worek z bilonem, zawierający jednak nie więcej jak 3.000 zł.

W chwili, kiedy bandyci wymierzali w stronę urzędników lufy rewolwerowe, w kierunku ich padły również liczne strzały w wyniku czego zabici zostali dwaj członkowie bandy. Jak się okazało, napad jest dziełem ukraińskiej organizacji wojskowej. Policja zarządziła obławę i dokonała już licznych aresztowań.

Związek „Praca” interwenjuje

przeciw zaleganiu z wypłatą zarobków

Łódź, 1 grudnia.

(it) Wczoraj wieczorem w związku z wólkniarzą „Praca” odbyło się specjalne zebranie delegatów fabrycznych, celem omówienia aktualnej obecnie sprawy — dużych zaległości w wypłatach zarobków robotniczych.

W czasie obrad delegacji wskazali, że zaległości zarobków robotniczych wrażliwe są w fabrykach łódzkich z tygodnia na tydzień. W niektórych fabrykach zdarzają się takie wypadki, że robotnik, zarabiający np. 50 złotych tygodniowo otrzymuje stale tylko 30, a 20 zł. zapisuje się w książkach na jego dobro. Zarządy fabryk tłumaczą, że nie są obecnie w stanie dokonywać regularnych wypłat a w związku z tem niektórym robotnikom należy się już od 500—900 złotych.

Po długiej dyskusji postanowiono wysłać specjalną delegację do ministerstwa opieki społecznej, z prośbą o interwencję i spowodowanie, aby robotnicy, którzy żyją obecnie w wyjątkowo ciężkich warunkach, otrzymali w krótkim czasie swe zaległe zarobki.

Anglia w walce z bezrobociem

Specjalna komisja królewska zajmuje się sprawą zaopatrzenia bezrobotnych na zimę

Dla Anglii, jak i dla wielu innych krajów, nadchodząca zima nastrecza wiele troski. Rząd brytyjski już obecnie przygotowuje wielki plan pomocy dla bezrobotnych na zimę. W Anglii już od dawna nietylko prawem, ale nakazem moralnym jest, że nikt nie powinien głodować. Poprzedni plan pomocy bezrobotnym został przed pół rokiem skasowany, albowiem okazało się, że jest on polem do rozmaitych nadużyć. I tak na przykład ludzie, którzy posiadali nawet kapitały dochodzące do 5.000 funtów szterlingów otrzymywali zasiłki, w chwili, gdy tracili pracę. Również wielu bezrobotnych jeździło własnymi samochodami a otrzymywane zapomogi zużywali tylko na benzynę. Według nowych przepisów, robotnicy którzy posiadają mniej jak 50 funtów majątku, mogą otrzymywać dopiero zapomogi.

Ostatnie marsze głodowe na Londynie wykazały, że kwestia bezrobocia nie może być lekceważona, to też wysunęła ona na pierwsze miejsce działalności rządu Mac Donalda. Specjalnie powołana komisja królewska dla walki z bezrobociem, zajmuje się zaopatrzeniem bezrobotnych na zimę.

Ciekawe jest, że Anglicy wobec demonstrujących robotników zachowują się niezwykle „fair“ i tylko dzięki temu udało się zawsze łatwo zlikwidować wszelkie niepokoje. Tak też było podczas ostatniego marszu głodowego. Demonstrantom wreczono rozmaite datki pieniężne, ale nie zawahano się stanąć po stronie policji, wówczas gdy wystąpienia bezrobotnych stawały się niebezpieczne.

Pozatem rząd angielski opracował plan zwiększenia produkcji przemysłowej. Stworzony został specjalny fundusz kredytowy dla rozmaitych gałęzi przemysłu. Stwierdzić należy, że pierwsze wysiłki rządu dały już efektywne rezultaty, albowiem liczba bezrobotnych w Anglii zmniejszyła się w ciągu ostatnich dwóch miesięcy prawie o 200.000 ludzi. Jest to jednak mała cząstka zatrudnionych wobec liczby 2.000.000 bezrobotnych, znajdujących się jeszcze w Anglii.

Człowiek... motorem własnego samolotu

Prasa grecka jest silnie poruszona wynalazkiem inżyniera - lotnika Aristota Hatzoglu, który skonstruował aparat latający, przyczem rolę motoru spełnia sam człowiek. Samolot ten waży 230 kilo wraz z pilotem. Kosztował on trzy lata pracy i został własnoręcznie zbudowany przez wynalazcę.

Według wynalazcy energia, jaka człowiek zużywa przy jeździe na rowerze, równa się połowie konia mechanicznego, zaś na jego „anemopterze“ człowiek jest w stanie wyprodukować siłę 8 koni dzięki specjalnym urządzeniom. Jest to zupełnie wystarczające, aby latać, ze względu na małą wagę aparatu. Będzie można się wznosić nawet do 3000 metrów, a następnie opuszczać się na ziemię przez całe godziny, nie poruszając zupełnie członkami. Niebezpieczeństwem wznoszenia się i opuszczania się nie będzie zbyt wielkie ze względu na małą szybkość rozwijaną przez aparat — 15 do 16 kilometrów na godzinę.

Ojczyzna Ikara z niecierpliwością oczekuje publicznych demonstracji nowego aparatu.

Czy wiecie, że...

— Na księdza Friesa w New Yorku dokonano napadu bandyckiego. Opryszek strzelił, celując w serce, jednak kula utkwiała w książeczce do nabożeństwa. Ksiądz wyszedł z zamachu bez szwanku.

— Król Dahomy Benazin Boaiere Hosu Bowle, był ojcem 902 dzieci. 60 z nich zostało królami różnych szczepów, a 220 było zwykłymi zamiataczami ulic. „Szczęśliwy“ ojciec zmarł w roku 1906 na wygnaniu w Algierze.

Pod skwarnem niebem Tunisu

Mimo, że kraj jest pod protektorem Francji, naj- silniejsze wpływy posiadają włosy

Tunis, w listopadzie.

Słońce, słońce i jeszcze raz słońce... Białe domy Tunisu aż parzą oczy swą rozżarzoną barwą, niebo ciemno - szafirowe — ciąży nad nami jak niska, metalowa kopuła. Powietrze rozpalone aż drga od żaru. Afryka w całym swym uroku i grozie.

Nieludzki upał i zabójcze promienie słońca nie wywierają jednak widocznego wpływu na tubylców, na małych gazeciarzy Arabów, którzy drą się w niebogłosy na rogach ulic: „Le Petit Matin“, „La Depeche“. Gdy to się dzieje na najbardziej ożywionej arterji, avenue Jules Ferry, w dzielnicy odległej o kilka ulic zaledwie rozlegają się nawoływania gazeciarzy w języku włoskim: „Unione! Unione!“. Gazety włoskie idą dobrze lepiej, niż francuskie, a przed kawiarniami, restauracjami w dzielnicy

portowej przed małymi szynkami gązety włoskie biją o kilka długości swych konkurentów francuskich.

Na obcym przybytku, na turyście robi to dziwne wrażenie. Tunis jest pod protektorem francuskim de nomine, de facto — kolonią pomimo pozornego rządu tubylego z Beyem na czele. Tymczasem włosy, zarówno liczebnie, jak i społecznie górują w tym kraju nad francuzami, język włoski słyszy się tu na każdym kroku, częściej od francuskiego, pisma włoskie rozchodzą się w większej ilości egzemplarzy od francuskich, szkoły włoskie dla dzieci kolonistów włoskich rzucają się w oczy swą wielkością i liczną frekwencją.

Antagonizm, który istnieje między Francją a Włochami w dziedzinie polityki kolonialnej, ujawnia się jaskrawo w Tunisie, graniczącym z włoską ko-

lonją — z Tripolisem. Do żyznego Tunisu napływają masowo włosy — emigranci, którzy przystosowaniem się do tropikalnego klimatu i do pracy ciężkiej na fermach przewyższają mniej licznych osadników francuskich. Emigrację włoską do Tunisu popiera z jednej strony rząd faszystowski materialnie i moralnie, z drugiej zaś strony nie brak w Tunisie licznych emigrantów włoskich, antyfaszystów, którzy chronią się tutaj przed represjami rządu ojczyzniego.

Napływ Włochów do Tunisu tłumaczy się też bliskością geograficzną tego kraju. Z Palermo do Tunisu płynie statek włoski tylko dwanaście godzin, gdy tymczasem statek francuski, wypływający z Marsylii, musi żyć 36 godzin na przebycie przestrzeni, dzielącej Marsylię od Tunisu.

Italijskiej Tunisie starają się władze francuskie zapobiec w ten sposób, iż wydały prawo, na mocy którego dzieci emigrantów, urodzone na terytorjum kolonii francuskiej, stają się automatycznie francuzami, o ile nie nastąpi katagoryczny sprzeciw rodziców. Sprzeciw taki ze strony emigrantów włoskich byłby dość liczny, aż do czasu, gdy prądy i nastroje antyfaszystowskie zaczęły się szerzyć i umacniać wśród emigracji włoskiej. Ostatnio liczba sprzeciwów znacznie się zmniejszyła z powodów wyżej wspomnianych. Plusem dla Francji jest w Tunisie ta okoliczność, iż osiadłe tutaj rodziny francuskie odznaczają się dużą rozrodczością i nie trzymają się przyjętego w macierzy obyczajów ograniczania liczby potomstwa do minimum. Względnie dobre warunki materialne, łatwiejsza praca, brak większych skupień miejskich — wpływa korzystnie na przyrost ludności rdzennie francuskiej.

Tak więc w tym dla oka cudzoziemca - turysty pozornie bezróżnicowym i spokojnie vegetującym pod upalnym niebem afrykańskim kraju, toczą się te same walki polityczne i rasowe, co w starej Europie.

R. W.

Sztuczne serce i płuca

Niezwykłe eksperymenty sowieckiego uczonego

Wiedza lekarska robi rzeczywiście nadzwyczajne postępy. Od sztucznych rąk i nóg przechodzimy powoli do sztucznego serca i płuc; niedługo lekarze skonstruują sztuczną głowę i narząd, który może całego sztucznego człowieka.

Jak donoszą z Moskwy prof. Bručinenko stosuje sztuczne serce narażając tylko na psach, ale niedługo ma zamiar przeprowadzić operację na ludziach. — Od dwóch lat wyjmie on całkowicie serce psom i potem je wkłada na dawne miejsce, zeszywając w siedemnastu miejscach.

Jeden z psów pozostawał bez serca cztery i pół minuty, albowiem prof. Bručinenko poprosił mu je wyjąć, odciawszy je całkowicie. Sztuczne serce, jakie zastąpiło na ten czas prawdziwe, polega na swojego rodzaju pompie, świetnie wyregulowaną, którą łączy się z systemem krwionośnym.

Przed operacją zastrzykuje się pewną substancję chemiczną, aby krew nie zepsuła się, tak w czasie operacji jak i później. Substancja ta ma wprost cudowną własność utrzymywania krwi w doskonałym stanie nawet przez kilka godzin.

Frontem na Zachód —
dewizą każdego Polaka

Ile zarabiali starożytni lekarze?

Bajonkie honoraria za wyleczenie, biada jednak lekarzom, którzy wpędzali pacjentów do grobu

Wydane w dn. 25 września r. b. rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej, nie pomija również sprawy wynagrodzenia lekarzy za ich czynności.

Według art. 21 wspomnianego rozporządzenia, władze wojewódzkie ustalają po zasięgnięciu opinii zbioru lekarskiej cennik należności lekarskich. Lekarza obowiązuje ów cennik tylko w wypadku nie zawarcia z pacjentem osobnej umowy o wynagrodzenie za poradę, zabieg lub leczenie, przyczem umowa taka nie obowiązuje w razie udzielenia pierwszej pomocy w nagłym wypadku, gdzie miarodajnym jest cennik.

Oczywiście, określone cennikiem wynagrodzenia dostawane być muszą do zamożności społeczeństwa. Dziś stawki tego cennika są dosyć niskie w porównaniu z honorariami, które pobierali lekarze w czasach przedwojennych, a minimalne w stosunku do wynagrodzenia lekarza w czasach bardziej odległych, np. w starożytności.

Ze źródeł historycznych dowiadujemy się m. in., że w Indiach w epoce słynnych lekarzy Charaki i Susruty, których działalność przypada na początek ery chrześcijańskiej, obowiązkem lekarza było leczyć za darmo nauczycieli, przyjaciół pobożnych, medyków i biednych, od innych zaś ludzi lekarz mógł pobierać honoraria, nierzadko bardzo wysokie, zależnie od zamożności pacjenta.

W dawnej Babilonii wysokość zapłaty za leczenie określał słynny kodeks Hammurabiego, wydany w roku 2250 przed Nar. Chr. Według jego paragrafów honorarium za wyleczenie człowieka wolnego wynosiło 5—10 sykle srebra. Niewolnicy korzystali ze zniżki i płacili 2 sykle. Cennik ten był bardzo wygórowany, jeśli uprzytomnimy sobie, że cena za wybudowanie statku średniej wielkości, określona odpowiednim paragrafem wspomnianego kodeksu, wynosiła 2 sykle srebra. Biał-

da jednak lekarzowi, który zachęcony wysokością honorarium, nie wyleczył pacjenta, a co gorsza przyprowadził go o śmierć. Wówczas srogi prawodawca nakazywał uczynić to samo lekarzowi, okaleczyć go lub pozbawić życia.

Nieźle powodziło się lekarzom greckim, zwłaszcza tym, którzy cieszyli się sławą. Democedesa z Krotonu (VI i V wiek przed Nar. Chr.), słynnego wówczas lekarza, wyrwały sobie poprostu miasta greckie. Gdy Egina, chcąc go mieć jako lekarza miejskiego, ofiarowała mu 1 talent rocznie, Ateny ofiarowały — jeszcze więcej. Sprytny grek przyjął zaproszenie tyrana z Samos. Polikratesa, który płacił mu 2 talenty rocznie.

W starym Rzymie lekarze nie predko doszli do znaczenia. Rzymianie nie mieli początkowo zaufania do greckich medyków. Z biegiem czasu dali się jednak przekonać i hojnie wynagradzali ich zasługi. W I wieku po Nar. Chr. pewien patrycjusz rzymski za wyleczenie go z uporczywej choroby skórnej wypłacił lekarzowi 200 tysięcy sestercey. Oczywiście, że owe wysokie honoraria zachęcały wielu do poświęceń się studjom lekarskim, skutkiem czego liczba lekarzy szybko wzrosła, a dochody ich zmalały. Mimo tych niekorzystnych warunków, dobry lekarz nigdy nie skarżył się na swój los. Żyjący w owym czasie słynny lekarz Galen, mimo nadmiaru wszelkie go rodzaju „medyków“, hojnie był wynagradzany za oddawane usługi. Konsul Boethus zapłacił mu za wyleczenie żony 400 sztuk złota.

Obok lekarzy, którzy leczyli wyłącznie dla korzyści materialnych starożytność pozostawiła nam piękny przykład bezinteresowności. W III wieku po Chrystusie działali bracia lekarze Koźma i Damjan. Leczili oni za darmo, z miłosierdzia. Kościół katolicki zaliczył ich po śmierci w poczet świętych.

Przesady rybaków angielskich

Królik, świnia i czarny pudel przynoszą „nieszczęście“

Rybacki angielscy, zwłaszcza ci, którzy zajmują się połowem śledzi, żywią głęboko zakorzenione przesady i zabobony. Wielu z nich nie mówi np. za nic na świecie nazwy pewnych zwierząt, unika ze strachu nawet wzmianki o nich. Najprzesadniejszy z pośród rybaków stara się nie patrzeć nawet na nazwę wydrukowaną przynoszącego nieszczęście zwierzęcia. Do takich zwierząt, które przynoszą ze sobą nieszczęście, należą królik, świnia i czarny pudel.

— Nie mówimy nigdy o tych zwierzętach, staramy się nie myśleć nawet o nich... — tak mówią rybacy z okolic Yarmouth, największego portu ryb-

kiego w Anglii, gdzie koncentruje się przywóz i handel śledziami.

Pod wpływem przesadnych wierzeń rybacy dają wiarę rozmaitym gadkom i baśniom o czarodziejskiej mocy odczytania i praktyk wróżbiarskich. Dużą popularnością i liczną klientellą cieszy się pewna starsza dama w Yarmouth, która za cenę 4 — 7 szylingów odczytuje ciążący na nim wedle mniemania klienta zły urok.

A co najciekawsze, znajdują się tacy, którzy twierdzą, że pod wpływem kabalistycznych zaklęć wróżbiarki „odmienilo“ się zupełnie życie, a powodzenie zaczęło im towarzyszyć nieomnielnie we wszystkich wyprawach na morzu.

Krwawe zajścia na Śląsku

Dozorca kopalni „Hildebrand” zastrzelił bezrobotnego, który zbierał węgiel

Katowice, 1 grudnia.

Na terenie kopalni „Hildebrand” w Nowej Wsi miał miejsce krwawy wypadek.

Dozorca nocny Kurt Merta, obchodząc teren kopalni zauważył kilku osobników, zbierających węgiel. Merta wezwał ich do opuszczenia kopalni.

Kilku mężczyzn odeszło, jeden jednak, 27-letni Emil Zieliński z Nowej Wsi rzucił w Merta żelazną rurą. Wówczas dozorca strzelił w kierunku napastnika. Zieliński pobiegł kilka kroków, poczem padł nieżywy.

Scenie tej przyglądała się grupa ludzi, zbierających węgiel na pobliskiej łądziej. Między nimi obecny był również znany w Nowej Wsi agitator komunistyczny Goleń, który moment ten chciał wykorzystać dla swych celów.

Na miejsce wypadku przyjechał prokurator przy sądzie okręgowym w Katowicach dr. Kulej, który przeprowadził śledztwo w sprawie tragicznego zabójstwa.

Merta aresztowano i przewieziono do aresztu śledczego w Katowicach.

Na miejsce wypadku przyjechał prokurator przy sądzie okręgowym w Katowicach dr. Kulej, który przeprowadził śledztwo w sprawie tragicznego zabójstwa.

Merta aresztowano i przewieziono do aresztu śledczego w Katowicach.

Zwalnianie robotników sezonowych zatrudnionych przy miejskich robotach publicznych

Łódź, 1 grudnia.

(it) Jak się dowiadujemy, magistrat rozpoczął już zwalnianie robotników sezonowych, pracujących w roku bieżącym na miejskich robotach publicznych.

Robotnicy zwalniani są grupami, tak, aby każdy z nich miał za sobą 26 przepracowanych tygodni, a tem samem był uprawniony do pobierania zasiłków w Funduszu Bezrobocia.

Wydział plantacji zwolnił już wszystkich swych robotników. Wydział budownictwa zwalnia ostatnią grupę w nadchodzącą sobotę, zaś wydział kanalizacji większość robotników zwalnia w sobotę, a pozostałych zatrzyma jeszcze w przybliżeniu do 15 grudnia.

Wszyscy zwalniani robotnicy będą uprawnieni, na mocy specjalnego zarządzenia ministerstwa opieki społecznej do otrzymywania zasiłków w okresie zimowym.

Przymus nauczania dla młodzieży od 14 do 18 lat

Łódź, 1 grudnia.

(it) Jak się dowiadujemy, w najbliższych dniach wydane zostanie rozporządzenie wykonawcze do nowej ustawy o ustroju szkolnictwa, w myśl którego obowiązek powszechnego nauczania będzie obejmował nie tylko dzieci od 7 do 14 lat, ale również podrastającą młodzież od 14 do 18 roku życia.

W myśl tego zarządzenia dorastająca młodzież, po ukończeniu szkoły powszechnej, o ile nie będzie się dalej kształciła w szkole średniej, lecz poświęci się pracy zarobkowej, będzie musiała uczęszczać na kursy wieczorowe i na specjalne kursy przygotowania zawodowego.

Wygrał zakład, ale stracił mowę

Wilno, 1 grudnia.

27-letni Władysław Michajłow, znany pijak i zawadziak, będąc wczoraj na targu w Wilnie założył się z niejakim Tomaszem Brycką, iż wypije sam jeden butelkę spirytusu 90 proc.

Michajłow zakład wygrał, lecz po wypiciu flaszki spirytusu utracił mowę.

Ponieważ wszelka pomoc lekarska narazie była bezskuteczna, Michajłow odjechał wczoraj do rodzinnej wsi w pow. wileński - trockim.

Nadużycia sekwestratorów w Grodnie

Specjalna komisja przeprowadza rewizję ksiąg

Wilno, 1 grudnia.

Donosiliśmy o nadużyciach, popełnionych przez 3-ch sekwestratorów magistrackich m. Grodna.

Obecnie specjalna komisja, w osobie ławnika Tarłowskiego, głównego buchaltera magistratu p. Czesnowskiego, przy udziale dwóch biegłych z poza magistratu przystąpiła do badania nadużyć popełnionych przez sekwestratora Krasowskiego.

Jak się dowiadujemy, wysokość przywłaszczonych przez Krasowskiego sumy sięga 1.500 zł., na pokrycie czego magistrat jest w posiadaniu weksli 2-ch

właścicieli nieruchomości na sumę 2000 złotych.

Wspomniana komisja przystąpiła również do zbadania ksiąg, kwitariuszy i wyciągów sekwestratorów za czas od 1 kwietnia ub. roku, a to celem ustalenia winy sekwestratora Okulicza.

Oszust wyłudzał pieniądze od adwokatów Grasował we wszystkich miastach pomorskich i wreszcie w Gdyni dostał się do więzienia

Gdynia, 1 grudnia.

Przed kilku dniami do kancelarii znającego adwokata w Gdyni zgłosił się jakiś przyzwicie wyglądający mężczyzna i przedstawił się, jako Alojzy Galant.

Z miną wielce tajemniczą wyznał mecenasowi, że przychodzi do niego w niezwyklej sprawie. Chodziło mu mianowicie o brata oskarżonego o działalność antypaństwową i aresztowanego we Lwowie.

Oskarżony miał być przewieziony do Gdyni, gdzie miała odbyć się rozprawa, ponieważ przestępstwo jego ściśle związane być miało ze sprawą wybrzeża.

Galant zaproponował adwokatowi honorarium w kwocie 2.000 zł., do zapłacenia którego zobowiązała się rodzina.

Jednocześnie oświadczył, że pieniądze te w razie niemożności uiszczenia przez zainteresowanych zostaną przekazane przed terminem sprawy przez pewną organizację ukraińską.

Historja wyglądała zupełnie prawdopodobnie, zwłaszcza, że klient powołał się na mecenasa Ch. z Poznania — kolegę gdyńskiego obrońcy.

Gdy sprawę w ogólnych zarysach omówiono, Galant poprosił adwokata o zredagowanie mu pilnej depeszy do rodziny, w której prosił o natychmiastowe przekazanie mu 500 dolarów oraz przysłanie mu futra i ubrania.

Wyznał, że wyjechał z domu w pośpiechu, miał pewne nieprzewidziane wydatki i „chwilowo” nie posiada pieniędzy.

Skończyło się na tem, że sekretarz mecenasu zaproponował „klientowi” krótkoterminową pożyczkę w wysokości 50 zł., które dla człowieka, mającego telegraficznie tego samego dnia otrzymać 500 dolarów, oczywiście nie znaczący.

Po wyznaczeniu terminu następnej konferencji klient wyszedł i... o dziwo, udał się wprost do kancelarii adw. K., gdzie został przyjęty przez mecenasa J.

Powtórzyła się ta sama historia. Dwutysięczne honorarium, telegraficzny 500 dolarowy przekaz i prośba o drobna pożyczkę. Mecenas J. okazał się jednak sprytniejszy od swego kolegi. Oświadczył, że podejmie się obrony o ile wszystko sprawdzi w policji.

Galant zgodził się na to i obiecał wrócić po upływie krótkiego czasu.

Zaalarmowany telefonicznie Wydział Śledczy stwierdził, że Galant w rzeczywistości jest oszustem.

Dochodzenia ustaliły dalej, że Galant wyjechał pociągiem do Tczewa, gdzie też został ujęty.

Ustalono, że imię pan Galant pochodzi z Winnik koło Lwowa i niedawno został zwolniony z wojska. Obecnie przybył z Bydgoszczy, gdzie ponacja-

gał szereg adwokatów.

Te same „tricki” stosował z powodzeniem również w innych miastach Pomorza, gdzie zawsze znajdował łatwych.

Wydział śledczy prosi za naszym pośrednictwem osoby zainteresowane o zakomunikowanie o przestępstwach sprytnego oszusta najbliższemu posterunkowi policji Państw.

Uciekają od życia.

Dwa samobójstwa bezrobotnych

Łódź, 1 grudnia.

(ig) Pogotowie było wczoraj dwukrotnie wzywane do wypadków targnięcia się na życie.

Na ulicy Piotrkowskiej, w pobliżu Nr. 136 przechodnie znaleźli wczoraj wieczorem jakiegoś młodego chłopca, zdradzającego słabe oznaki życia. Pro wizoryczne próby doprowadzenia go do przytomności nie dały żadnego rezultatu, wobec czego wezwano pogotowie ratunkowe. Jak się okazało 19-letni chłopiec usiłował popełnić samobójstwo wypijając mieszaninę spirytusu denturowanego i jodiny.

Był to bezrobotny i bezdomny Jan Olczak. Z opowiadania jego wynikało, że przyjechał on do Łodzi niedawno z Radomska, poszukując jakiegokolwiek zajęcia. Bez pracy jest już bardzo dawno. Próbował znaleźć jakieś zajęcie zarobkowe na prowincji — jednak bezskutecznie. W Łodzi tulał się po ulicach, chodził od biura do biura i od fabryki do fabryki.

Do drugiego wypadku samobójstwa pogotowie wzywane było na ul. Kamienną 5, gdzie we własnym mieszkaniu targnął się na życie wypijając sporą dawkę jodiny 24-letni bezrobotny Jan Ziółkowski.

Po udzieleniu mu pomocy lekarz pozostawił go na miejscu w stanie osłabionym.

Pamiętajcie, że w państwie niemieckim żyje milionowa rzesza Polaków.

Krwawy napad na warsztat szawcki

17-letni chłopiec ciężko ranny

Bydgoszcz, 1 grudnia.

Do warsztatu mistrza szewskiego, Franciszka Szall, przy ul. Król. Jadwigi 6, wtargnęło onegdaj w nocy kilku drabów, przyczem w mniemaniu, że mają przed sobą Szallę, napadli na 17-

letniego ucznia, Pawła Kandycha.

Gdy Szall powrócił nad ranem do domu, zastał ucznia, leżącego bez przytomności w kałuży krwi. Zawezwane pogotowie przewiozło rannego do szpitala miejskiego.

Stan Kandychy jest groźny, otrzymał on bowiem szereg ran zadanych nożem i młotkiem w głowę. Zachodzi tu prawdopodobnie akt zemsty.

Niezwykły dar

dla paryskiego muzeum narodowego

Paryz, 1 grudnia.

(Telegram własny).

(t) Paryska biblioteka narodowa została wzbogacona niezwykle cennym zbiorem. Pewien 80-letni starzec, który zmarł przed kilku tygodniami, zapisał całą swoją kolekcję fotografii muzeum narodowemu. Jak się okazało, są to fotografie najpiękniejszych kobiet, zbierane skrupulatnie przez kilkadziesiąt lat.

Cały zbiór składa się z 250 tysięcy fotografii, zaś pod każdą znajduje się życiorys

Oficer zastrzelił się w gabinecie sędziego, na wiadomość o tem, że ma być aresztowany

Kraków, 1 grudnia.

W ubiegły wtorek przed południem w biurze sędziego śledczego kpt. Zielińskiego w sądzie wojskowym w Krakowie rozegrała się tragiczna scena.

Wezwany do przesłuchania kapitan 4 pułku strzelców podhalańskich z Cieszyńska Edward Kondek — po przesłuchaniu, po którym sędzia śledczy ogłosił mu swoje postanowienie aresztu śled-

czego — wydobyl błyskawicznym ruchem rewolwer z kieszeni i z okrzykiem „Jestem niewinny”, wymierzył rewolwer w usta.

Padł strzał i nieszczęśliwy oficer runął martwy na ziemię.

Kpt. Kondek, dawny legionista, odznaczony był Krzyżem Walecznych i innymi odznaczeniami.

TAJEMNICA HRABINY

Sensacyjna powieść współczesna.

Napisał specjalnie dla „Expressu” JERZY BAK

90

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

Pewnej dżdżystej nocy dokonano niesamowitego zbrodni na podmiejskiej szosie. Ofiarą niezwykłego zabójstwa padła młoda jeszcze i ładna hrabina Wilska, która znalazła naga przywiązana do konia Hrabina Wilska była uduszona. W reku jej znaleziono strzępek listu, pisanego do Leny Porębskiej.

Porębska jest biedna, lecz uczciwa dziewczyna. Na nią pada początkowo podejrzenie o udział w tej potwornej zbrodni. Wiadomo bowiem, że hrabina przed śmiercią miała wyjawiać jakiś tajemniczy, dotyczący życia Leny. Tajemnicę tę zabrała jednak ze sobą do grobu...

Lena ma narzeczonego — doktora Stefana Laseckiego, który ją porzuca, gdyż zakochał się w pięknej artystce filmowej Wierze Tucholskiej, pracującej w wytwórni „Roll-Film”. Właścicielem tej wytwórni jest Mueller, szpieg niemiecki.

Cała wytwórnia jest gniazdem szpiegowskim, a do tej bandy prócz Muellera oraz Wierw Tucholskiej należy jeszcze „reżyser” Lehman.

Dziki podstępowi Mueller wciąga Lenę do wytwórni, chcąc z niej również uczynić szpiega. Lena — nie podejrzewając nic złego — zaufała mu i wpadła w sprytnie zastawione sidła.

W nocy zakrada się do poselstwa francuskiego i zabija attaché wojskowego, wykradając jednocześnie z biurka ważne dokumenty. Wszystko to miało być grą filmową, lecz okazało się rzeczywistością...

Lena nie może się już wyrwać z tych okrutnych sidła. Mueller uczynił z niej gwiazdę filmową — Ine Rey — a gdy spełniła już swą rolę szpiega, zwinął przedsięwzięcie i ulotnił się wraz z Lehmanem i innymi. Ale ciągle jeszcze ma ją na oku i nie przestaje jej szantażować.

Wykręciwszy tej szalki szpiegowskiej zamula się trzej detektywi: — Jan Żegota Janusz Grani, Wacław Kaleta.

Kaleta zakochał się w Wierze Tucholskiej i od tego czasu między nimi jest niechęć. Lena swą obowiązkiem, która musi do niego przychodzić, aby móc zobaczyć jego film.

Lena po niedawnym zamachu samobójczym znalazła się w pałacu barona Regena, który jednocześnie jest właścicielem wielkiej fabryki. W fabryce tej zatrudniono wielu robotników, między innymi również Kalcę, który przybył do Leny, by poskarżyć się na swój ciężki los.

Lena udaje się w odwiedziny na ulicę Garnarską, gdzie mieszka Kalcę.

Na pięterku w tym samym domu mieszka chory robotnik Roman Zeber z żoną i córką Janką.

W kilka miesięcy potem odbywa się jej ślub z baronem.

Lena nie czuje się szczęśliwą w pozy-cu małżeńskim. Okazuje się, że baron jest chorobliwym pijakiem.

Pewnego wieczoru Lena podpatrzyła tak barona uśpiętego, że usłyszała, jak mówi o niej i o swoim małżeństwie.

Janka Zebrówna pracuje jako kasjerka w sklepie, mieszkałać nadal przy ul. Garnarskiej. Zakochała się w niej pewien młodzieniec — Jerzy Sareński, który chce od niej wydestać, ostatnie oszczędności i ludzi ta obietnica małżeńska.

Janka urządziła w kawiarni spotkanie Leny i Sareńskiego. Lena poznaje w Sareńskim młodzieńca, który odwiedza jej pokojówkę.

Janka, nie tracąc doświadczenia, oddała mu swe oszczędności i Sareński ulotnił się zabierając ostatnie grosze biednej dziewczyny.

Lena udała się do Sareńskiego, by pomóc w sprawie Janki, lecz Sareński zagroził jej szantażem, jeśli będzie dalej mieszała się do tej sprawy. Okazało się, że Sareński za pośrednictwem Marvi, pokojówki Leny, skradł jej listy, pisanego przez Stefana.

Następnego dnia Stefan wzywa telefonem Lenę i oświadcza jej, że Sareński już nie żyje.

Stefan opowiada Lenie, że w niedzielę wieczorem około godziny siódmej udał się do Sareńskiego po listy, lecz zastał drzwi jego mieszkania otwarte, a Sareński siedział martwy przy biurku.

W rozrządzeniu Stefan zostawił kapelusza w mieszkaniu Sareńskiego.

Obawiał się więc, że podejrzenie padnie na niego, lecz policja w niewytłumaczony sposób znalazła na miejscu zbrodni kapelusza z inicjałami „K. J.”. Lasecki był więc poza obrębem podejrzenia.

Do komisarsza Wentzla zgłasza się kelner z „Cristalu”, który oświadcza, że w niedzielę wieczorem znalazł na podłodze serwetkę, na której wypisane były ołówkiem następujące słowa:

— „Sareński... Cicha 7... Sareński, Cicha 7...”

W czasie przesłuchiwania kelnera ktoś zadzwonił.

Wentzel odłożył słuchawkę i po chwili zadzwonił do dyżurnego przodownika:

— Niech mi teraz nikt nie zawraca głowy! — zawołał. — Wylączyć mój aparat i nikogo do mnie nie wpuszczać!

Teraz dopiero odwieścił spokojnie słuchawkę i ponownie skierował wzrok na kelnera, który był niezmiernie dumny, iż z jego powodu nikt nie ma prawa dostępu do komisarsza.

— Więc... to jest ten adres, który dał panu wczoraj ów gość kawiarniany? — spytał komisarsz.

Kelner uśmiechnął się i zaprzeczył ruchem głowy.

— Nie, panie komisarszu... — odparł. — Ten adres wypisany jest po drugiej stronie serwetki...

Wentzel szybko przekręcił serwetkę i po drugiej stronie ujrzał rzeczywiście adres owego klienta, wypisany ołówkiem nym charakterem.

— Rozumiem... — rzekł teraz Wentzel. — Nazwisko Sareńskiego było już wypisane na serwetce, gdy pan ją podniósł z podłogi...

— Właśnie! — potwierdził Lawenda. — Tak właśnie było!... W pierwszej chwili, gdy przeczytałem to nazwisko, zdawało mi się, że śnię... Ale sprawdziłem w gazecie... Zgadzało się... Pociemniało mi w oczach... Przewróciłem serwetkę... Dopiero gdy znalazłem właściwy adres mego klienta po drugiej stronie, uspokoiłem się nieco... Przypomniało mi się, że przecie podniosłem tę serwetkę z podłogi w „Cristalu” wczoraj w niedzielę wieczorem... Więc to pewnie, któryś z gości, nie mając nic do roboty, wypisywał sobie na nazwisko na serwetce... Odrążyłem ją, że ta historia może mieć dla pana komisarsza wielkie znaczenie... I dlatego tu właśnie przyszedłem...

— Jachimecki... Też u nas stale bywa... Ma fabrykę...

— Inie?... —

— Zdaje się, że Jan... Tak, Jan Jachimecki...

— Nie... Dalej!...

— Potem bywa u nas również młody Janczyk... Na imię mu Leopold...

— Jak?... Kazimierz?... — Wentzel skoczył na równe nogi. — Przychodzi taki do was?...

— Przecież... Kupiec z zawodu... Znam go przecie...

— W niedzielę był?...

— Był, a jakże... Sam mu podawałem... Bo to mój rejon... Zawsze pod oknem siedzi... I tam właśnie tę serwetkę znalazłem...

— Gdzieście znaleźli serwetkę?...

— Przy oknie?...

— Właśnie, jak się rzekło... Przy oknie...

— Więc pamiętacie napewno, że ten...

— Jak on się nazywa?...

— Kazimierz Jurecki...

— ...że Kazimierz Jurecki był w niedzielę wieczorem w „Cristalu”, tak?...

— Napewno...

— A kiedy wyszedł?...

— Przed szóstą.

— Skąd tak dobrze pamiętacie?...

— Bo jak pauza była i orkiestra nie grała, to go już nie było... Już przy tym stoliku siedział kto inny...

— To napewno pamiętacie?...

— Mogę przysiąc!...

— A więc wyszedł z kawiarni przed szóstą?...

— No, pewnie... O szóstej już go nie było... Najwyżej mógł wyjść kilka minut po szóstej, bo orkiestra czasem robi pauzę trochę później... Ale więcej jak dziesięć po szóstej nie było...

— I w tym czasie znaleźliście tę serwetkę, prawda?... Doskonale!... Ale to pamiętacie napewno, że gdyście tę serwetkę znaleźli, to Jureckiego już w kawiarni nie było!... Aha... Doskonale... A czy znacie jego adres?...

— Nie...

— A gdybym wam pokazał jego kapelusza, czybyście poznali?...

— Wątpię, panie komisarszu... Ja przecie nie widzę kapeluszy gości... To z szatni pewnie będą wiedzieli...

— A kto tam u was jest z szatni?...

— Łazienkowski... On będzie wiedział!...

Wentzel nacisnął szybko dzwonek. Na progu stanął posterunkowy.

— Sprowadzić mi natychmiast Łazienkowskiego z szatni w kawiarni „Cristal”... Natychmiast!...

Posterunkowy nie zdążył nawet zaślutować i znikł.

Komisarsz przesunął rękę po czole.

— Więc o czym mówiliśmy?... Aha...

Więc kapelusza jego pan nie widział...

— Nie, panie komisarszu... Nie widziałem... Nie mogę powiedzieć, że widziałem, kiedy nie widziałem... Ja mówię tylko prawdę...

— Dobrze... A powiedzcie mi, czyście nie zaobserwowali, jak on się zachowywał tego wieczoru?... Czy jak zawsze?...

— Nie... Był zdenerwowany...

— Zdenerwowany? — podchwycił komisarsz. — Po czym to poznajecie, że ktoś jest zdenerwowany?...

— Jak dużo pali... A pan Jurecki tego wieczoru dwa razy zamawiał u mnie papierosa... I palił bez przerwy... Widać, że go coś tam gnębiło...

— Ale nie widzieliście go wychodzącego?...

(Dalszy ciąg jutro).

Rozdział sześćdziesiąty czwarty

Wszystko wyjaśnione

Wentzel nie mógł usiedzieć na jednym miejscu.

Co za pogmatwana historia!...

Przy ul. Cichej ktoś strzela do Sareńskiego, a w tym samym czasie kelner znajduje na podłodze w „Cristalu” serwetkę z nazwiskiem zamordowanego...

Czy tylko w tym samym czasie?... Może wcześniej?... Przed morderstwem?... A może później, po morderstwie?...

Wentzel zastanowił się i doszedł do wniosku, że od ustalenia tego faktu zależy ważność przyniesionego przez kelnera dokumentu.

Bo jeśli nazwisko Sareńskiego wypisane zostało po dokonaniu morderstwa, to można byłoby przypuszczać, że uczynił to ktoś, kto dowiedział się wcześniej o tej zbrodni i myślał o niej w kawiarni, bezwiednie wypisując na serwetce nazwisko zamordowanego.

Ale jeśli działo się to przed morderstwem, w takim razie sprawa przedstawia się w innym świetle... W takim razie słowa te mógł pisać morderca... Słowem — od ustalenia dokładnej godziny znalezienia serwetki zależało bardzo wiele.

Dlatego też pierwsze pytanie Wentzla brzmiało:

— Kiedy pan znalazł tę serwetkę na podłodze?...

— Jak już się rzekło... Wczoraj wieczorem panie komisarszu...

— O której godzinie?...

Kelner zamyślił się.

— Była pewnie szóstą, nie później...

Tak, napewno szóstą...

— Dlaczego pan tak dokładnie pamięta, że nie później, niż szóstą?...

— Bo muzyka przestała wtedy grać i nastąpiła przerwa... To pamiętam... A u nas przerwa jest o szóstej...

— Więcej przerw niema?...

— Nie... Grają od 5-ej do 7-ej z pięciominutową przerwą o 6-ej...

— A gdy pan podnosił tę kartkę, to muzyka jeszcze grała?...

— Nie... Już nie grała...

— Więc już wtedy była szóstą?...

— Tak, proszę pana komisarsza... Tak było napewno...

Wentzel znowu zamyślił się.

Szósta... A zbrodnia dokonana została mniej więcej koło godziny siódmej wieczorem. W każdym razie po wpół do siódmej... Tak wynika z zeznań Serdakowej.

Więc serwetka rzucona była na podłogę jeszcze przed morderstwem...

Może Lawenda znalazł ją wtedy, gdy morderca siedział jeszcze w kawiarni?...

Wszystko jest możliwe...

Wentzel zwinął starannie serwetkę i położył na niej przycisk. Przez kilka następnych minut przechadzał się po gabinecie, a Lawenda wodził za nim ciekawie wzrok.

Wentzel nie przestawał ciągle kombinować. Nie ulegało dlań wątpliwości, że autor tych kilku słów na serwetce miał coś wspólnego z morderstwem przy ul. Cichej.

Jednocześnie zaś do morderstwa tego musiał być włączony również właściciel kapelusza, pan K. J.

Czyżby więc nie należało przypuszczać, że to właśnie K. J. pisał owe tajemnicze słowa na serwetce?...

Wentzel potarł wesoło rękę.

Ta kombinacja wydawała mu się całkiem możliwą i jednocześnie zbliżała rozwiązanie zagadkowego mordu. Należało teraz tylko sprytnie wybać, kto rzucił na ziemię serwetkę...

Lawenda chciał już wstać, uważając, że jego obecność w gabinecie jest zbyt niebezpieczna, gdy komisarsz zatrzymał go, mówiąc:

— Niech pan jeszcze zaczeka... Zaraz... Czy pan nie wie, kto tę serwetkę rzucił na podłogę?...

Lawenda wzruszył ramionami.

— Skądbym wiedział?... Jak się rzekło, w niedzielę po południu mamy zazwyczaj wielki ruch... Człowiek biega po sali jak warjat... Nie widziałem, proszę pana, nie widziałem...

— W takim razie może ja panu pomogę odgadnąć... — dodał Wentzel, przysuwając się do kelnera. — Czy zna pan mniej więcej swoich gości?...

— Znam... Pewnie, że znam... Już blisko dziesięć lat jestem kelnerem w „Cristalu”.

— Świetnie... Czy może mi pan wymienić kilku gości, których nazwisko zaczyna się od litery „J”?...

Lawenda zamyślił się. Dziwne pytanie! — pomyślał. Dlaczego akurat od litery „J”?...

Wentzel przypatrywał mu się z natężoną uwagą.

Kelner pokręcił głową i odparł:

— Znam... Znam... Przychodzi na przykład jeden, nazywa się Jaworski...

— Jak mu na imię?...

— Stefan... Stefan Jaworski...

Wentzel zaprzeczył ruchem głowy.

Stefan — to się nie zgadza... Imię musi się różnić od litery „K”.

— Nie... Dalej!...

Bandyta zawisł na szubienicy

Wykonanie wyroku sądu doraźnego w Kowlu

Równe, 1 grudnia. Sąd Okręgowy w Równem rozprawy na sesji wyjazdowej w Kowlu w trybie doraźnym sprawę bandyty Michalskiego, oskarżonego między innymi o dokonanie napadu na kościół prawosławny pod Bachowem, niedaleko Kowla oraz na komisarza policji Żulaw-

skiego.

Po całodzienniej rozprawie sąd wydał wyrok, skazując Michalskiego na karę śmierci przez powieszenie.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej nie skorzystał z prawa łaski, skutkiem czego wyrok został w dniu onegdajszym wykonany.

Chłopi załukli pałkami złodzieja

Kilku wieśniaków aresztowano

Lublin, 1 grudnia. We wsi Kalinów, pow. garwolińskiego, woj. lubelskiego, gospodarz Andrzej Dziubalak przyłapał na strychu swego domu na gorącym uczynku kradzieży niejakiego Grzegorza Szpila, pochodzącego ze wsi Goniwilk. Dziubalak związał złodzieja powro-

zami, poczem zaalarmował sąsiadów. Wkrótce stawiło się kilkudziesięciu chłopów, uzbrojonych w pałki, którzy w okrutny sposób załukli opryska.

Zawiadomiona policja wdrożyła dochodzenie, aresztując kilku sprawców krwawego zajścia.

Zabójstwo w majątku ziemskim

Sprawca skazany na 7 lat więzienia

Toruń, 1 grudnia. Na wokandzie Sądu Apelacyjnego w Toruniu znalazła się sprawa zabójstwa s.p. Stanisława Horwata, którego dokonał Kazimierz Majrowski.

Oskarżony, zatrudniony był wraz ze swym ojcem w majątku Kawęcin pod Świeciem skąd w lipcu ubiegłego roku zostali zwolnieni z pracy.

W dniu 29 sierpnia tegoż roku późnym wieczorem pojawili się obaj Majrowscy w kancelarii po wypłatę, a gdy pie-

niędzy natychmiast nie otrzymali Kazimierz Majrowski, którego obecny w kancelarii praktykant Horwat wypchnął za drzwi, dobył noża kuchennego i zadał Horwatowi szereg ran, skutkiem czego tenże zmarł.

Sąd pierwszej instancji w Grudziądzu skazał Majrowskiego na 12 lat ciężkiego więzienia.

Sąd Apelacyjny wyrok ten obecnie złagodził na 7 lat więzienia.

Napad rabunkowy na skład kolonialny

Bandyci zrabowali towary i pieniądze

Krotoszyn, 1 grudnia. Do składu kolonialnego p. Szyrme-
ra przy ul. Zdunowskiej weszło około godz. 9-ej wieczorem trzech zamaskowanych bandytów, którzy, po zaryglowaniu frontowych drzwi, zmusili właścicielkę pod groźbą rewolweru, do

wejścia do bocznego pokoju, poczem obrabowawszy skład z towaru i znajdujących się w kasie pieniędzy, zbiegli.

Policja wszczęła energiczne dochodzenia, celem wykrycia sprawców napadu.

Krwawy czyn pracownika tramwajowego

Postrzelił znajomego w Małej Dąbrowce

Katowice, 1 grudnia. Mieszkaniec Małej Dąbrowki, Jan Józefus, zameldował, że około godz. 11 wieczorem przyjechał tramwajem do Małej Dąbrowki. Przy przystanku spotkał się on z pracownikiem tramwajowym, Franciszkiem Zaiszem, z którym szedł przez dłuższy czas.

Po pewnym czasie rozstali się, a

wówczas Zaisz strzelił do Józefusa, raniąc go lekko w policzek.

Po dokonaniu tego czynu, Zaisz zbiegł w kierunku Rożdżenia. Ranny po opatrzeniu, udał się do domu. Zaisza aresztowano dziś rano w mieszkaniu własnem. W czasie rewizji znaleziono rewolwer bebenkowy z dwoma naboiami.

Proces szpiegowski w Lublinie

Jabłoński vel Najdycz skazany na 3 lata więzienia

Lublin, 1 grudnia. Sąd Apelacyjny w Lublinie rozpoznał na jednym z ostatnich posiedzeń przy drzwiach zamkniętych, sprawę Antoniego Jabłońskiego vel Najdycza obywatela rosyjskiego.

Jabłoński był oskarżony o szpiego-

stwo na rzecz jednego z państw ościennych.

Sąd Okręgowy skazał Jabłońskiego na karę 3 lat ciężkiego więzienia z jednoczesnym pozbawieniem praw.

Sąd Apelacyjny wyrok ten w całej rozciągłości zatwierdził.

Aresztowanie lekarza w Poznaniu

Dokonał on niedozwolonego zabiegu chirurgicznego

Poznań, 1 grudnia. Poznań ma znówu sensacyjną aferę, mianowicie aresztowany został na polecenie prokuratora sądu okręgowego lekarz poznański, dr. Iwanow, zamieszkały przy ul. Podgórnej. Aresztowany stoi pod zarzutem dokonania niedozwolonego zabiegu chirurgicznego na osobie młodej mężatki, p. K., która wsku-

tek tego poniosła śmierć. Zabieg dokonany został w mieszkaniu p. K. przy Górnej Wildzie.

Zapowiedziany pogrzeb tragicznie zmarłej nie odbył się, ponieważ na zarządzenie prokuratora zwłoki odstąpiono do prosektorjum, gdzie prof. Horoszkiewicz dokonał sekcji.

Solicjant pchnięty pod wóz

Woznica zdołał zbiec

Pszczyna, 1 grudnia. Nocy ubiegłej posterunkowy Bolesław Leck z posterunku policyjnego w Krasowach w czasie patrolowania w Krasowach zauważył jadącego furmanką Tomasza Rogalskiego z Dolnych Bojszów.

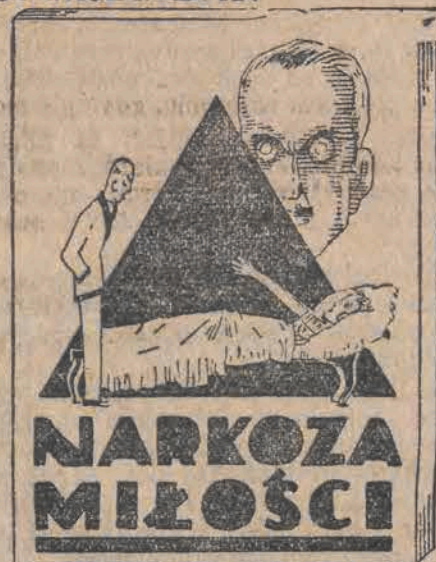
Ponieważ wóz naładowany był węglem pochodzącym z dzikich kopalń, posterunkowy chciał go zatrzymać, jednak Rogalski podciął konia i chciał zbiec.

Gdy posterunkowy chciał mu odebrać lejce, Rogalski pchnął policjanta, który upadł pod furmankę. Został on przejechany przez nogę.

Rogalski zbiegł a rannego policjanta odwieziono do szpitala w Mysłowicach. Stan jego jest dość poważny.

POLSKIE TOW. PRZYJACIOŁ KSIĄŻKI

STANISŁAW BAL

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH

Najpopularniejszy astrolog - chiromanta WACŁAW PYFFELO.

Zdumiewająco określa los życia i przeznaczenie, odgaduje imiona osób zainteresowanych i udziela porad w sprawach finansowych.

Zamieść u niego bezpłatnie otrzymaną (zaocznie) analizę-horoskop określającą los życia i przeznaczenie. Napisać imię, rok i datę urodzenia. Załączyć na koszty kancelaryjne i przesyłkę pocztową zł. 1. znaczki pocztowe.

Adres: Warszawa—Bednarska 17. W. PYFFELO, astrolog.

Dziś w aptekach.

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: A. Danczowej (Złotowska 57), W. Groszkowskiego (11 Listopada 15), Sukc. S. Gorfeina (Piłsudskiego 54), S. Bartoszewskiego (Piotrkowska 164), R. Rembelskiego (Andrzeja 28), A. Szymańskiego (Przedzina 75).

24 AKTOWY PROGRAM! DZIŚ WIELKA PREMIERA! PIERWSZY RAZ W POLSCE! 100 PROC. DŹWIĘKOWIEC

"ZWYCIESKA HORDA INDIAN"

W rolach głównych: Niewolnica Indian piękna FAY-WRAY, w roli niepokornionego bohatera Zachodu RYSZARD ARLEN.
Nadprogram: Ulubieniec publiczności HARRY LIECKE w szampańskiej 12-aktowej komedii KAPITAN MARYNAKI.
Ceny miejsc niepodwyższone! Początek o godz. 4 po poł., w niedziele i święta o godz. 11-ej przed poł. Na pierwszą seansę wszystkie miejsca po 50 groszy. 20-10

OLLA GUM. ?

NIE PREZERWATYWY! —
lecz wyłącznie **PREZERWATYWY OLLA** winien Pan żądać, wszystko inne zaś rzekomo tak samo dobre **NASŁADOWNICTWA** jak naje-
nergiczniej odrzucać

Tylko prawdziwe z nazwą **"OLLA"** i marką **GLOBUSA**

Znakem świetowej sławy na każdej kopercie

3.95

NIE ZAPOMINAJĄCIE, ŻE FABRYKA "CHRONOMETRE" jest najtańszą w Łodzi, Piotrkowska 116 zegarków i budzików kieszon. wyr. wiecz. szkło 5 lat gwarancji. 3.95, świec. cyferbl. 4.95, 8.95 i 15.20, 25 na reke damskie lub męskie 8.95, 12.15 i 18.25. Dewiski od zł. 1, budziki od 7.50 damskie złote 21.50 i t. d. Reperacja na miejscu. 20-2

piękne, białe zęby
mydło do zębów
pasta na zęby
CHERYS

PORADNIA WENEROLOGICZNA

Lekarzy - specjalistów
ZAWADZKA 1.
tel. 205-38.

czynna od 8 rano do 9 wieczór.
11-1) przyjmuje
2-3) kobieta-lekarz
w niedzielę i święta od 9-2 pp.
leczenie chorób
WENERYCZNYCH I SKÓRNYCH.
Porada 3 zł.

Doktor **BERMAN**

choroby skórne, weneryczne i moczo-
nicowe
CEGIELNIANA № 15,
tel. 149-07

Przyjmuje od 8-11 i od 4-8, w niedziele i święta od 9-1.

DOKTOR **Mikołaj Bornstein**

akuszerka i choroby kobiece
POWRÓCIŁ I PRZEPROWADZIŁ SIĘ
na ul. RZGOWSKA 5. Tel. 191-08.
Przyjmuje od 15-18-ej

Dr. MED. **J. Schorr**

(latem w Iwoniu - Zdroju)
Jynuje do końca maja w chorobach serca i sklerozy.
ŁÓDŹ, GDANSKA 11.
Telef. 326-85.

DR. MED. **H. Szumacher**

Chor. skórne i weneryczne.
PIOTRKOWSKA 36. Tel. 148-62.
Przyjmuje codziennie od 1 i pół — 5 i pół po poł.; w niedz. i święta od 3-5 po poł. 30-2

Dr. med. **SOMMER**

Ul. 6-go Sierpnia 1.
telefon 221-26.
choroby skórne, weneryczne i kobiece.
Od 9-1 i 5-9. Niedz. od 10-1.

DOKTOR 30-2 **Ziomkowski**

chor. skórne, weneryczne i moczo-
nicowe
6-go Sierpnia 2
przyjmuje do 8.30 rano, od 2-4 po poł. i od 8-9 w. w niedz. i święta od 10-1-ej.

ZENONOWI CHOCHUŁOWI, Targowa 34, skradziono książeczkę woj-skową rocz. 1908 oraz karte restry-cyjną na im. Kazimierza Chochuły.

Szwedzcy bokserzy w Łodzi

Przed spotkaniem naszych reprezentantów z ósemką pięściarską Sztokholmu

Już w najbliższych dniach, bo w przyszły czwartek 8 grudnia, czekają zwolenników pięściarstwa nowe emocje. Łódź gościć będzie w swych murach reprezentacyjną ósemkę bokserką Szwecji, która pod nazwą reprezentacji stolicy swego państwa Sztokholmu, zmierzy się z drużyną reprezentacyjną naszego miasta.

Goście szwedzcy reprezentują najwyższą klasę pięściarstwa europejskiego, o czym najlepiej świadczą ich sukcesy odniesione na tegorocznej Olimpiadzie w Los Angeles.

Prócz wysokich walorów technicznych posiadają też Szwedzi zaletę, która zdobywa im sympatyków sfer sportowych. Jest to ich wysoce sportowe i dżentelmeńskie zachowanie się czy to w ringu czy też w życiu prywatnym. Podkreślają to wszyscy, którzy gościli już u siebie sportowców szwedzkich, o czym zresztą wiemy i my już coś nie coś, z czasów gościnny piłkarskiej drużyny Kamraterna w Łodzi.

Piłkarze szwedzcy rozegrali podówczas dwa spotkania w Łodzi, zdobywając sobie w zupełności sympatię naszej braci sportowej. Niewątpliwie też i pięściarze potwierdzą obecnie, że opinia o szwedach jako sportowcach dżentelmenach jest w zupełności zasłużona. Łódzkie władze pięściarskie chcą godnie przyjąć tak sympatycznych gości krzającą się już energicznie koło organizacji zawodów, dokładając wszelkich starań by nie pozostawiała ona nic do życzenia.

Opracowany też już został w głównych zarysach plan pobytu gości szwedzkich w Łodzi.

Przybywają oni do naszego miasta z Gdańska już w środę rano i pozostaną do piątku, a może nawet i dłużej jeszcze.

Trzej łodzianie

w reprezentacji robotniczej.

W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Dąbrowie Górniczej zapowiadany mecz piłkarski między robotniczymi reprezentacjami Polski północnej i południowej, po którym zostanie ustalony skład reprezentacji robotniczej Polski na mecz o mistrzostwo Europy z Niemcami (26 grudnia w Lipsku).

Skład Północy został już ustalony, przyczem z graczy łódzkich figurują w nim trzy nazwiska, a mianowicie: Głogowski, Szumla i Rotego (Wszyscy z Widzewa). Szczegółowy skład przedstawia się następująco: bramka: Kalinowski (Znicz), rezerwa: Błażek i (Skra), obrona: Głogowski (Widzew), Herman (Skra), pomoc: Szumla (Widzew), Uglanica (Marymont), Smolarski I (Skra), atak: Przeorowski (Marymont), Smolarski II (Skra), Błażanek II (Skra), Sokołowski (Marymont), Rote (Widzew). Wyjazd drużyny do Dąbrowy Górniczej nastąpi w sobotę pod kier. p. Wilczyńskiego.

Polscy łyżwiarze

mają startować w Mor. Ostrawie

Polski Związek Łyżwiarzy projektuje wyjazd kilku czołowych łyżwiarzy polskich na ogólnosłowiańskie zawody łyżwiarzkie, projektowane na 11 i 12 lutego w Morawskiej Ostrawie.

Odpowiedzi Redakcji

E. Jedrzejewicz — Częstochowa. Adres Pana zanotowaliśmy.
Z. Cieślak — Pabjanice. Otrzymałmy.

W czasie swej bytności zwiedza goście zakłady przemysłowe i odbędą wycieczkę w okolice miasta, poatem będą obecni na przyjęciu wydanem dla nich przez honorowego konsula szwedzkiego dyr. Maksa Kona i na urzędowym przez Ł.O.Z.B. bankiecie.

Zarząd związku okręgowego chcąc uprzystępnąć obejrzenie tego wartościowego spotkania jaknajszerszym rzeszom publiczności, zrezygnował już z góry z jakichkolwiek zysków i wyzna-

czył niezwykle niskie ceny wstępów, bo już od 1.50 gr. począwszy.

Przedprzedaż biletów rozpoczęła się już wczoraj i odbywa się codziennie w firmie Restel przy ul. Piotrkowskiej 84 w godzinach od 9-ej rano do 7-ej wieczór.

Całość przygotowań organizacyjnych imprezy spoczywa w wytrawnych rękach prezesa Landeckiego, co daje rękojmię, że impreza ta wypadnie imponująco.

Podokrąg robotniczy utworzony przy WOZPN

W ciągu ostatnich kilku lat obserwujemy wielki rozwój sportu robotniczego w Polsce. W ośrodkach fabrycznych powstały kluby robotnicze, które gromadzą w swoich szeregach ogromne masy młodzieży robotniczej i wydają pracę nad podniesieniem ogólnego poziomu wyników sportowych.

W klubach robotniczych rozwija się specjalnie pomyślnie piłka nożna. W kilku okręgach P.Z.P.N. większość klubów piłkarskich klasy „A” stanowią właśnie drużyny robotnicze. Na Śląsku na przykład istnieje przeszło 70 piłkarskich klubów robotniczych, które utworzyły własny związek i rozgrywały własne mistrzostwa okręgowe. Poatem rozgrywane są robotnicze mistrzostwa Polski.

Kluby robotnicze (poza Śląskiem), które rozgrywają mistrzostwa kl. „A” i „B” wspólnie z innymi klubami znalazły się w ciężkim położeniu, gdyż nie mogły znaleźć wolnych terminów na mistrzostwa robotnicze. Aby znaleźć z tego wyjście powstał projekt utworzenia w poszczególnych okręgach P.Z.P.N. auto-

nicznych podokręgów klubów robotniczych. Projekt ten obecnie jest realizowany.

Wczoraj na posiedzeniu zarządu Warszawskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej zapadła uchwała utworzenia podokręgu autonomicznego klubów robotniczych. Do podokręgu wejdą warszawskie kluby robotnicze kl. „A” i „B” oraz utworzona zostanie klasa „C”. Klasę „A” tworzyć będą: Skra, Gwiazda, Marymont, Drukarz, Znicz, Czarni, Elektryczność i Sarmata. Mistrz podokręgu robotniczego rozgrywać będzie mecz finałowy z mistrzem kl. „A” W.O.Z.P.N., a zwycięzca tego meczu weźmie udział w rozgrywkach o wejście do Ligi.

Dnia 10 grudnia odbędzie się zebranie organizacyjne podokręgu, na którym wybrany zostanie zarząd oraz wydział gier i dyscypliny.

Na 17 grudnia wyznaczone zostało nadzwyczajne walne zebranie W.O.Z.P.N., które oficjalnie zatwierdzi uchwały zarządu.

Życie sportowe Kalisza

MAKABI — REPR. OSTROWIA 11:1.

W niedzielę bawiła w Ostrowie mistrzowska drużyna ping-pongowa Kalisza „Makabi” rozgrywając zawody z reprezentacją tegoż miasta.

Zawody zakończyły się łatwym zwycięstwem kaliszczan, którzy znacznie górowali nad przeciwnikiem zwyciężając bez najmniejszego wysiłku w stosunku 11:1.

Zwycięzcy wystąpili w następującym składzie: Nowak, Boraks, Rokman, Kac, Praszkie i Margulies.

Na skutek polecenia Ł. Z. O. T. S. „Makabi” przystąpiła do zorganizowa-

nia na terenie Kalisza Podokręgu ping-pongowego.

Pierwsze zebranie delegatów klubów Makabi, Sokół, K. W. 30, Strzelec i Orle dało pomyślne rezultaty. Organizacyjne walne zebranie z udziałem delegata związku z Łodzi odbędzie się najprawdopodobniej w niedzielę 10 grudnia r. b.

Zarząd Ł. Z. O. T. S. Makabi uchwalił przymus uprawiania ćwiczeń gimnastycznych przez wszystkich członków klubu.

Członkowie nie stosujący się do powyższego zostaną wykreśleni z klubu.

Wiadomości lokalne.

W nadchodzącą sobotę, w lokalu „Geyera” odbędzie się mecz bokserki ŁKS—Bar Kochba. Ustalenie par nastąpi w dniu dzisiejszym.

— Pierwszy bieg zimowy treningowy, który organizuje KPZjednoczone, odbędzie się w nadchodzącą niedzielę, w parku własnym przy ul. Przedzalnianej nr. 68, o godz. 13-ej. Bieg ten, dostępny dla wszystkich chętnych, odbędzie się na dystansie 3 km. za prowadzeniem p. Starosty.

— Walne Zebranie ŁOZLA odbędzie się w roku bieżącym w połowie stycznia.

— W dniu dzisiejszym odbędą się w lokalu KPZjednoczone przy ul. Przedzalnianej nr. 68, o godz. 19-ej międzyklubowe zawody bokserkie.

Karpiński w reprezentacji Łodzi!

Zarząd ŁOZB znalazł się w poważnym kłopotie w związku z ustaleniem składu reprezentacji Łodzi na mecz ze Sztokholmem.

Szczególnie katastrofalnie przedstawia się sytuacja w wadze półciężkiej, w której Łódź nie może wystawić godnego reprezentanta.

Wobec tego zarząd ŁOZB zwrócił się w dniu wczorajszym pismem do CWS z prośbą o zezwolenie na start w barwach Łodzi mistrzowi Polski Walerjanowi Karpińskiemu.

Prawdopodobnie zajdzie również zmiana w wadze koguciej, gdzie zamiast Spodankiewicza wystąpi Leszczyński, wykazujący ostatnio lepszą formę od swego kolegi klubowego.

Rozmaitości sportowe

Znakomity sędzia piłkarski, belg Langenus ma ogromne wzięcie.

W nadchodzącą niedzielę kieruje on w Düsseldorfie meczem piłkarskim Niemcy — Holandia, a w dniu 7 grudnia w Londynie spotkaniem Anglia — Austria.

W nadchodzącą niedzielę rozpoczyna się w Pradze zimowy turniej piłkarski o puchar drużyn ligowych. Na pierwszy ogień idą spotkania Slavia — Bohemians i Sparta — Victoria (Pilsno).

Do Europy przybywa w najbliższych dniach amerykański zespół hokejowy, który zakontraktował już spotkania w wielu krajach europejskich.

Pierwsze spotkanie rozegrają amerykańanie w Paryżu.

Drużyna piłkarska AFK Kolín zdobyła tytuł mistrza amatorskiego Czechosłowacji, remisując w finale z drużyną Sparta Kosire.

Już ustalono składy

Anglii i Austrii

Przed dwoma dniami ustalone zostały składy reprezentacyjne Austrii i Anglii.

Zniecierpliwiona opinia sportowa obu krajów dowiedziała się wreszcie, na kogo padł wybór. A że był on bardzo trudny świadczy fakt, że w obu krajach górowało się przez dłuższy czas, zanim zdecydowano się na ostateczny wybór.

Warto przytem zaznaczyć, że w Anglii obowiązek ustawienia składu reprezentacyjnego spoczywa w rękach specjalnego komitetu meczowego.

Ostatecznie w dniu 7 grudnia staną przeciwko sobie następujący piłkarze:

Anglia: Hibbs (Birmingham), Goodall (Huddersfield), Blenkinsop (Sheffield Wednesday), Hart (Leeds United), Campbell (Huddersfield), Crooks (Derby County), Jack (Arsenal), Hampson (Blackpool), Walker (Aston Villa), Houghton (Aston Villa).

Austria: Hilden (WAC), Platzer (FAC), Rainer (Vienna), Janda (Admira), Sesta (WAC), Rausch (Austria), Smistik (Rapid), Brauns (WAC), Gall (Austria), Zischek (Wacker), Gschweidl (Vienna), Sindlear (Austria), Schall (Admira), Vogl Admira i Wesselik (Rapid).

Walne zebranie

sekcji kolarskiej ŁKS.

Dnia 9 grudnia b. r. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej 174, walne zebranie sekcji kolarskiej Łódzkiego Klubu Sportowego, na którym poza omówieniem aktualnych spraw, nastąpią wybory nowych władz sekcji.

Konto P. K. O. „Wydawnictwo Republika” Nr. 68 148

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 49. Tel. Administracji: 122-14. Tel. Redakcji: 127-24, 136-43, 136-44, 189-00.

Prenumerata: Z kosztami przesyłki pocztowej zł. 3 gr. 50 miesięcznie

Ogłoszenia: W tekście 50 gr. za wiersz miłimetry (na stronie 4 szpalty); nekrologi 40 gr. za wiersz milim. Drobne: za słowo 15 groszy, najmniejsze zł. 1.50. Poszukiwanie pracy: za słowo 10 groszy, najmniejsze zł. 1.20.

Za wydawcę i druk: Wydawnictwo „Republika” sp. z ogr. odp. redaktor odpowiedzialny: Jan Grobelniak, Łódź, Piotrkowska 49.

Ostatnia minuta.

Wprowadzenia 30 godzin- nego tygodnia pracy

domagają się robotnicy
w Ameryce

Nowy Jork, 1 grudnia.
(Telegram własny).

(t) Amerykańska centrala związków zawodowych powzięła na swem ostatnim posiedzeniu uchwałę, domagającą się wprowadzenia 30-godzinnego tygodnia pracy.

Związki zawodowe zapowiadają użycie wszelkich możliwych środków celem przeprowadzenia powyższego postulat. Uchwała ta wywołała wielkie zakłopotanie w sferach rządowych, które nie wiedzą jak ustosunkować się do żądania związków zawodowych.

Wyrok śmierci w Pradze na bestjałską męzobójczynię

Praga, 1 grudnia.
(Telegram własny).

(t) Wczoraj przed sądem okręgowym stanęła Anna Valek, oskarżona o zamordowanie swego męża, urzędnika pocztowego. Morderstwo to wywołało w swoim czasie wielkie wrażenie, albowiem Valek w bestjałski sposób znęcała się nad swym mężem.

Sąd skazał męzobójczynię na karę śmierci. Jest to pierwszy po wielu latach wyrok śmierci w Czechach.

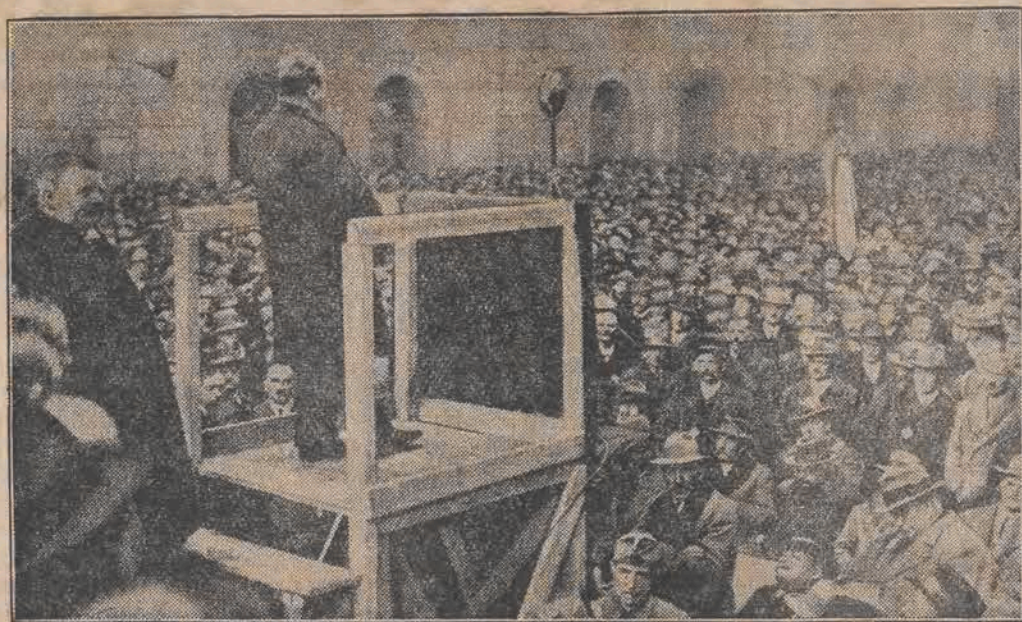
Samobójstwo znanego adwokata

rosyjskiego w Paryżu

Paryż, 1 grudnia.
(Telegram własny).

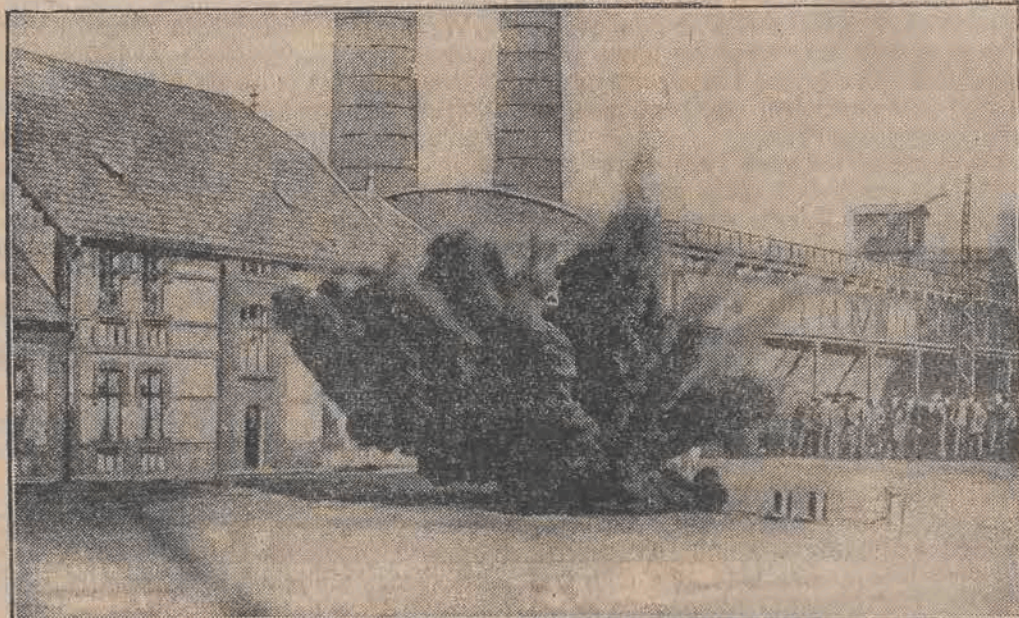
(t) W Paryżu popełnił samobójstwo rosyjski adwokat, Goldstein, który zamieszkiwał przed wojną stale w Petersburgu. Goldstein uważany był za jednego z najlepszych obrońców kryminalnych. Powodem samobójstwa była rozpacz po stracie żony.

Zjazd chłopów w Wiedniu

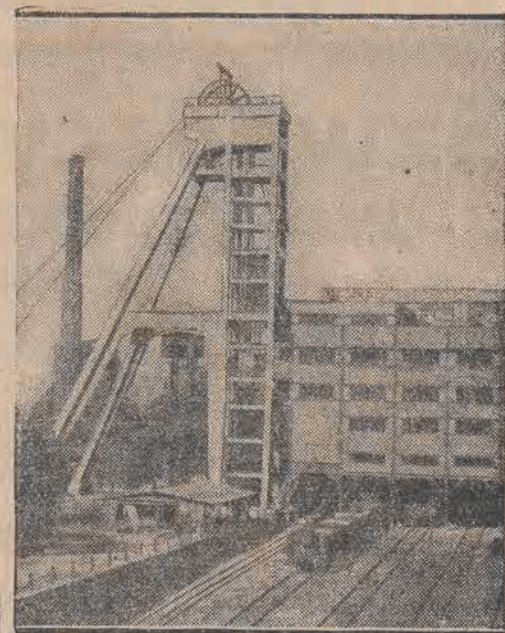
W Wiedniu odbył się imponujący zjazd organizacji chłopskich, na który przybyło 25.000 wieśniaków. Na zdjęciu widzimy moment wygłaszania do przybyłych przemówienia przez kanclerza dr. Dollfussa.

Walka z następstwami wybuchów w kopalniach

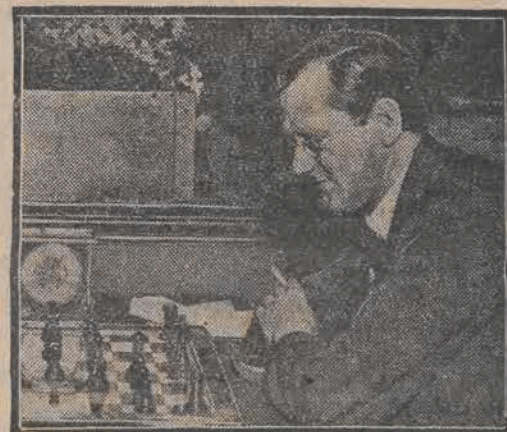

Celem pouczenia górników, jak należy zachowywać się podczas wybuchów w kopalniach, w Zagłębiu Ruhry dokonywane są eksperymenty ze sztucznymi wybuchami.

Wielki „Jacek” w Kró- lewskiej Hucie

Na terenie miasta Król.-Huty powstał nowy szyb kopalniany pod nazwą „Wielki Jacek” własność Polskich Kopalń Skarbowych jedyny tego rodzaju nie tylko w całej Polsce, ale w całej Europie ze względu na nowoczesne urządzenia techniczne. — Właściwością tego szybu jest wydobywanie węgla nie zapomocą wózków, tylko zapomocą skrzyń o pojemności 10 ton, dzięki czemu każdorazowo można wydobywać jeden wagon węgla. Do szybu dobudowana jest nowa sortownia, która sortuje na godzinę węgiel w ilości 450 ton, tak, że na jedną zmianę przypada około 3.000 ton. — Szyb „Wielki Jacek” został już częściowo uruchomiony a całkowicie uruchomiony będzie w roku 1933.

Jeden z najwybitniejszych szachistów świata, zmarł w wieku 50 lat.

Codzienna nowelka

Król stafi się omylił...

— A więc panno Sylwio — rzekł dyrektor wielkiego, amerykańskiego towarzystwa ubezpieczeniowego do młodzieńki, przystojnej agentki — trzeba przystąpić do dzieła! Czytała pani przecież w gazecie obszerny wywiad z tym królem stali, Stillssem. Z tego wywiadu można wyciągnąć szereg wniosków, a co najważniejsze poznać zwyczaje i kaprysy tego potentata. Od pani sprytu zależy bardzo wiele. Jeśli pani go zdoła ubezpieczyć, to pani tyle zarobi na prowizji, że przez szereg miesięcy będzie pani mogła korzystać z wypoczynku. — Wszelkie zarządzenia zostały już wydane. Auto czeka przed naszym biurem.

— Panie dyrektorze — odpowiedziała mu drżącym głosem. — Obawiam się, że nie podołam temu zadaniu. Jestem jeszcze taka młoda i niedoświadczona.

— Pani młodość i uroda, to największe atuty. Stills podobno jest wielkim kobieciarzem i sądzę, że pani potrafi b. wiele zrobić.

Na tem zakończyli rozmowę. Sylwia szybko opuściła gabinet. Na dole czekało na nią piękne auto.

Do tej pory nigdy jeszcze nie jeździła taką piękną limuzyną.

Król stali był niesłychanie zdenerwowany. Od godziny już krążył po wielkiej marmurowej sali i obrzucał przekleństwami kamerdynerów, którzy przychodzili go pytać, czy nie pragnie spożyć kolacji.

Dzień ten miał dla niego decydujące znaczenie.

Rozpoczął pertraktacje z największym swym konkurentem. Jeśli zdoła go usidlić zdobędzie nowe miliony. Jeśli jednak ten zauważy, że wpada w pułapkę, może to Stillsa wiele kosztować.

Król stali wie doskonale, że nawet gdyby pertraktacje przyniosły najgorsze rezultaty, krach nie będzie mu groził. Najwyżej straci poważniejszą sumę i na pewien czas zmniejszy zakres swej pracy. W tym wypadku tysiące ludzi znajdzie się na bruku, bez żadnych środków do życia, ale to go nie obchodzi.

Stills mimo to jest bardzo zdenerwowany. Tu przecież weszła w grę ambicja, ambicja człowieka, któremu do tej pory wszystko się w życiu udawało.

Krążąc po sali nagle zatrzymał się przy drzwiach.

— Czego? — krzyknął do zgłębionego w pół kamerdynera, który najwidoczniej chciał mu coś powiedzieć.

— Jasne panie — otrzymał odpowiedź — przed palacem zatrzymała się jakaś młoda pani. Auto jej się zepsuło i pyta, czy nie mogłaby u nas naprawić.

— Niech naprawi — mruknął Stills.

Kamerdyner już skierował się w stronę kurytarza Stills zatrzymał go jednak. Potrzebował jakiejś rozrywki, emocji.

— Czy ta pani jest ładna? — spytał.

— A czy młoda?

— Młoda i mnie się zdaje, że bardzo ładna.

— W takim razie powiedz jej by przyszła na górę. Chcę z nią spożyć ko-

lację.

Po kilku minutach kamerdyner wrócił na górę.

— Ta pani bardzo dziękuje za zaproszenie — rzekł — ale nie chce z niego skorzystać. Mówi, że jest nieubrana odpowiednio.

Zdumienie Stillsa nie miało granic. Przecież do tej pory nigdy mu się nie zdarzyło, by spotkał się z odmową ze strony kobiety, szczególnie gdy chodziło o wspólne spożycie kolacji.

Zeszedł więc sam na dół. Już na schodach zauważył młodzieńką, przystojną blondynkę. Bawiła się z jego dwoma dogami, śmiejąc się dość głośno.

Na widok milionera zmieszala się trochę.

— Bardzo przepraszam, że panu przeszkodziłam — rzekła, rumieniąc się po uszy. — Wracam od chorej przyjaciółki, śpieszę się do rodziców i nagle maszyna mi się zepsuła. Pański szofer sam zaofiarował mi swą pomoc i naprawia auto w garażu. Czy nie jest pan na mnie zły z tego powodu?

— Ależ bynajmniej — uśmiechnął się milioner. — Bardzo się cieszę, że mogę pani pomóc. Ale proszę na górę, pani przecież tutaj nie będzie czekała. — Sylwia, bo ona przecież była tą dziewczyną, dość długo opierała się potentatowi, tłumacząc się, że jest nieodpowiednio ubrana. W końcu jednak uległa jego żądaniom.

Marmurowa sala wywarła na niej wielkie wrażenie.

— Jak tu cudownie — myślała. — Jaki ten człowiek jest bogaty. A mnie przecież chodzi o tak niewielką sumę. Dla niego ta asekuracja niema żadnego znaczenia, a ja niemal wszystko postawiłam na jedną kartę!

— Cudowna dziewczyna — myślał

w tym samym czasie król stali. Ta z pewnością nie przyszła po to, by wydość ode mnie pieniądze. Nie wygląda na taką. Bodaj, że jest pierwszą, która chyba jest bezinteresowna.

Z taką właśnie dziewczyną powinienem się ożenić. I kto wie, czy właśnie ona nie zostanie panią Stillsową?

— Jak tu jest cudownie — przerwała wreszcie Sylwia milczeniu. Niestety nie trwa wiecznie. Nawet milionerzy w końcu muszą umrzeć.

— Ja się narażę tego nie boję — roześmiał się Stills. — Mój domowy lekarz twierdzi, że z pewnością dożyję do osiemdziesięciu lat.

— W życiu nie można niczego przewidzieć — mówiła dalej Sylwia. — Każdy może ulec jakiegomuś wypadkowi.

Potentat spojrzał na nią uważnie.

— Ten temat mi się nie podoba — rzekł. — Czy pani nie jest agentką jakiegoś towarzystwa asekuracyjnego?

Sylwia nie wytrzymała jego spojrzenia. Zarumieniała się po uszy i poczuła, że z policzków spływają jej łzy.

— Zgadł pan — wyszeptała drżącym głosem. — To wszystko było oszustwo. Nie jechałam do żadnej kuzynki, auto zostało umyślnie uszkodzone, w myśl poleceń mego szefa. Pan mnie tak miłe przyjął, że nie mogłam dłużej klamać. — Chciałam zarobić, ale widzę, że nie potrafię.

— Szkoda, że tak się stało — wycedził zimno Stills. — Okazuje się, że jednak jeszcze nie znam się na ludziach. Mnie się zdawało, że pani jest pierwszą kobietą, która nie chce ode mnie pieniędzy. Szkoda, wielka szkoda. Tu chodziło nie tylko o panią prowizję. Tu chodziło o coś więcej... A teraz już wszystko skończono... Niech pani wraca do domu.

Tum. D.